

af eller delegerede til en ekspropriationskommission, er det imidlertid anset for nødvendigt at give en særlig regel i *stk. 2* om, hvorledes reglen i *stk. 1* vil være at forstå i relation til disse personers interesse i kommunens anliggender. Det fremgår nemlig af selve den omstændighed, at en kommune skal vælge repræsentanter til kommissionen, at disse repræsentanters opgave er at varetage kommunale interesser i videste forstand, f. eks. byplaninteresser. En henvisning til, at disse personer vil varetage kommunale interesser, bør derfor overhovedet ikke kunne medføre deres fratræden ved projektbehandlingen. I visse tilfælde vil en kommunes interesser i erstatningsspørgsmåls afgørelse imidlertid blive så direkte, at det virker stødende, om kommunens repræsentanter skal deltage i behandlingen af disse. Lovforslaget afgrænser disse tilfælde således, at fratræden kun skal ske, når kommunen enten ejer den ejendom, for hvis ekspropriation erstatning skal ydes, eller har en væsentlig interesse i denne ejendom. Hvornår dette sidste er tilfældet, må fastlægges i den fremtidige praksis. Har en kommune væsentlige aktie- eller andelsinteresser i den berørte ejendom, vil kommunens repræsentanter være inhabile. Også det forhold, at en kommune har en faktisk interesse i en bestemt virksomhed, f. eks. en på privat basis opretholdt social institution, hvis opgaver kommunen ellers måtte overtage, kan bevirke inhabilitet. Har kommunen brugsrettigheder eller andre middelbare rettigheder i en ejendom, for hvis ophævelse eller forringelse der eventuelt skal ydes selvstændig erstatning, anses kommunen også for at have en væsentlig interesse i ejendommen.

Det vil kunne forekomme, at en kommune bliver anlægsmyndighed ved ekspropriationer, der foretages efter reglerne i dette lovforslag, jfr. f. eks. vejbestyrelseslovens § 31 sammenholdt med lovforslagets § 32, *stk. 2*. Dette forhold bevirker efter forslaget ikke inhabilitet for de af samme kommune valgte kommissionsmedlemmer, hvorved i øvrigt bemærkes, at forholdet normalt vil være det, at kommunen får væsentlige tilskud, f. eks. vejfondstilskud, til et anlægsarbejde, hvortil ekspropriationer foreslås foretaget efter nærværende lovforslag.

Bestemmelsen i *stk. 2* omhandler kun kommunale repræsentanter i ekspropriationskommissionen, derimod ikke spørgsmålet om, hvorvidt en anden i en kommissionsforretning deltagende har en sådan tilknytning til berørte kommunale interesser, såvel med hensyn til projektbehandlingen som med hensyn til erstatningsproblemer, at han bør fratræde. I så henseende vil alene reglerne i forslaget *stk. 1* være afgørende.

Stk. 3 omhandler særligt *taksationskommissionen*. Det fremgår modsætningsvis af bestemmelsen, at landinspektøren forudsættes at deltage i begge kommissionsforretninger, hvilket er en nødvendig følge af den opgave, som landinspektøren skal løse.

Ud over bestemmelserne i *stk. 4* og *stk. 5* er det ikke anset for nødvendigt at give detailbestemmelser om inhabilitetsindsigelsers fremsættelse, behandling, følgerne af, at inhabilitet statueres eller ikke statueres, samt for afgørelsernes efterprøvelse. Spørgsmål om, hvorvidt inhabilitet foreligger, må afgøres af vedkommende kommission. Når en afgørelse er truffet, kan forhandlingerne fortsætte, uanset hvad afgørelsen går ud på, dog at bestemmelsen i § 6, *stk. 3*, 1. pkt., naturligvis må overholdes. Vil en part påberåbe sig, at afgørelsen er forkert, kan efterprøvelse alene ske for domstolene. Det står en part frit for at indbringe spørgsmålet for domstolene særskilt, eller at fremføre spørgsmålet samtidigt med en eventuel indbringelse af erstatningsspørgsmålet, hvilket først kan ske, efter at dette har været påkendt af taksationskommissionen. En indbringelse for domstolene af et inhabilitetsspørgsmål har ikke opsættende virkning for ekspropriationssagens gang. Vedrører spørgsmålet en deltager i en ekspropriationskommissions møder, har en indbringelse af sagen for domstolene ikke suspensiv virkning i forhold til den i § 19, *stk. 1*, fastsatte frist for indbringelse af et erstatningsspørgsmål til efterprøvelse for en taksationskommission. Denne kan ikke tage stilling til ekspropriationskommissionens afgørelse om, hvorvidt reglerne i § 10 er overholdt. Såfremt en domstol kommer til et andet resultat end vedkommende kommission, beror det på domstolens afgørelse, hvilke konsekvenser dette måtte få for sagen, f. eks. om fornyet kommissionsbehandling må finde sted.

Særlige suppleantregler er ikke fastsat. Det følger af bestemmelsen i § 6, *stk. 3*, at to medlemmer i en ekspropriationskommission kan være fraværende, uden at kommissionen mister sin beslutningsdygtighed, og hvad angår taksationskommissionerne gør selve disses sammensætningsmåde, jfr. § 7, *stk. 2*, suppleantregler overflødige. Det vil imidlertid stå vedkommende udpegende myndighed frit for i påkommende tilfælde at udpege en stedfortræder for et medlem, som den pågældende myndighed har udpeget, og som af tilfældige grunde er forhindret i at deltage. Dette kan særligt være praktisk, hvis den fraværende besidder en særlig sagkundskab, som man i den foreliggende situation ønsker repræsenteret.

Til § 11.

Hovedlinjen i lovforslagets afsnit IV er i overens-